

Η εορτή του Αγίου Πνεύματος στην αδελφότητα «ΠΕΛΕΚΑΝ» στο Κομνήνιο Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

Τη Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος 13 Ιουνίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος στην αδελφότητα «ΠΕΛΕΚΑΝ» στο Κομνήνιο Βεροίας.

Στο τέλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων, τέλεσε μνημόσυνο για τον μακαριστό ιδρυτή της αδελφότητος π. Αμβρόσιο Κυρατζή.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Ταχειῖαν καί σταθηράν δίδου πα-ρα-μυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τά πνεύματα ἡμῶν».

Τήν ἱκεσία τοῦ ἱεροῦ ὑμνογράφου τοῦ κοντακίου τῆς Πεντηκοστῆς ἐπα-ναλάβαμε καί ἐμεῖς σήμερα, Δευτέρα μετά τήν Πεντηκοστή, ἡμέ-ρα κατά τήν ὁποία ἐορτάζουμε τό τρίτο πρόσωπο τῆς Παναγίας Τριά-δος, τό Πανάγιο Πνεῦμα, τό ὁποῖο ἐπεφοίτησε κατά τή χθεσινή ἡμέρα «ἐπί τούς ἁγίους μαθητάς καί ἀποστόλους τοῦ Κυρίου». Καί στούς στίχους αὐτούς ὁ ἱερός ὑμνογράφος μᾶς ὑπενθυμίζει μία ἰδιό-τητα τοῦ ἁγίου Πνεύματος τήν ὁποία συχνά παραβλέπουμε, τονί-ζο-ντας περισσότερο τή φωτιστική καί σοφιστική του ἐνέργεια.

Τό ἅγιο Πνεῦμα ὅμως δέν φώτισε μόνο τούς μαθητές τοῦ Χριστοῦ, οὔτε τούς προσέθεσε μόνο τήν κατά Θεόν σοφία, ἡ ὁποία θά τούς καθιστοῦσε ἱκανούς νά κηρύξουν τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ σέ ὅλη τήν κτίση, ἀλλά καί παρηγόρησε τίς ψυχές τους πού ἦταν ταλαι-πω-ρημένες ἀπό ὅλα ὅσα εἶχαν ἀντιμε-τωπίσει μέ τό Πάθος καί τή Σταύ-ρωση τοῦ Κυρίου, πού ἦταν φοβι-σμένες ἀπό τήν κακία καί τήν ἐμπά-θεια τῶν Φαρισαίων, πού ἦταν θλιμμένες, γιατί δέν εἶχαν πλέον κοντά τους τόν Διδάσκαλό τους, στόν ὁποῖο μπορούσαν νά καταφύγουν καί νά στηριχθοῦν.

Ὁ Χριστός μέ τήν κάθοδο τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐξεπλήρωσε τήν ὑπόσχεσή του πρός τούς μαθητές του ὅτι δέν θά τούς ἐγκαταλείψει καί ὅτι, παρά τίς θλίψεις πού θά ἀντιμετωπίσουν στόν κόσμο, αὐτοί θά ἔχουν τήν χαρά του «πεπλη-ρω-μένην» μέσα στήν ψυχή τους. Θά ἔχουν πλήρη τή χαρά πού δίδει ὁ Κύριος στούς μαθητές του.

Καί πῶς θά τήν ἔχουν αὐτή τή χαρά; Ποιός θά τούς τήν δίδει; Πῶς δέν θά αἰσθά-νονται μόνοι καί ἐγκαταλελει-μέ-νοι; γεννᾶται τό ἐρώτημα.

Τό ἔργο αὐτό ἀναλαμβάνει τό Πα-νάγιο Πνεῦμα μέ τήν κάθοδό του στόν κόσμο καί τήν ἐπιφοίτησή του στούς μαθητές τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτό καί τό ἅγιο Πνεῦμα ὀνομάζε-ται καί «Παράκλητος», παρακαλεῖ, δηλαδή, παρηγορεῖ τούς ἀνθρώ-πους πού τό ἐπικαλοῦνται, πού τό δέχονται στήν ψυχή τους καί ἀγω-νίζονται νά τό διατηρήσουν μέσα τους. Παρηγορεῖ καί ἐνισχύει τούς ἀνθρώπους πού δοκιμάζονται ἀπό τίς θλίψεις, πού ἀπογοητεύονται ἀπό τά προβλήματα, πού ἀποθαρ-ρύ-νονται ἀπό τίς ἀποτυχίες, πού αἰσθάνονται πληγωμένοι ἀπό «τά πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ» καί ἀδύναμοι νά συνεχίσουν τήν προσπάθειά τους.

Καί δέν ὑπάρχει κανένας ἄνθρω-πος, ὁ ὁποῖος νά μήν αἰσθάνεται κάτι ἀπό αὐτά πού ἀνέφερα, πού νά μήν αἰσθάνεται ὅτι κανείς δέν μπο-ρεῖ νά τόν καταλάβει καί νά τοῦ ἐλαφρύνει τό βάρος πού καλεῖται νά σηκώσει εἴτε στήν καθημερινό-τη-τά

του είτε στον πνευματικό του αγώνα, πού νά μήν αισθάνεται κά-ποιες στιγμές μόνος, έγκαταλε-λει-μέ-νος, άπογοητευμένος ή και φοβι-σμένος από όσα συμβαίνουν γύρω του, άκόμη και άν δέν τόν άφοροϋν άμεσα.

Τό ζοϋμε όλοι, ιδιαιτέρως στις ήμέρες μας, στις όποιες ή κρίση, ή πανδημία, ή άναταραχή πού έπι-κρα-τεϊ στον κόσμο μας, οί πόλεμοι και «οί άκοές πολέμου», ή κατά-πτωση τών άρχών και τών άξιών, τά άνησυχητικά κοινωνικά φαινό-μενα πού έξελίσσονται γύρω μας μᾶς προβληματίζουν και μᾶς άπο-γοη-τεύουν. Και σέ αυτά προστίθε-νται και οί δυσκολίες πού άντιμε-τωπίζει ό καθένας μας στή ζωή του και τόν άποθαρρύνουν και τόν θλίβουν.

Όμως δέν θά πρέπει οϋτε νά θλι-βόμεθα οϋτε νά άπογοητευόμεθα, διότι δέν είμεθα μόνοι στον κόσμο, όσο μόνοι και άν νομίζουμε ότι είμεθα. Ό Παράκλητος, τό Πανάγιο Πνεϋμα, έπιφοίτησε στον κόσμο όχι μόνο για τούς άποστόλους αλλά και για όλους τούς μαθητές του Χριστού, για όλους όσους πι-στεύουν σέ Αυτόν, για όλους έμᾶς· για νά μᾶς παρηγορεϊ και νά μᾶς ένισχύει, για νά μᾶς ένθαρρύνει και νά μᾶς ένδυναμώνει, για νά δρο-σίζει τίς ταλαιπωρημένες ψυ-χές μας μέ τήν ούράνια αύρα του, για νά μᾶς χαροποιεϊ μέ τήν χαρά πού μᾶς ύποσχέθηκε ό Χριστός, «ήν οϋδείς αίρει άφ' ήμῶν».

Τό Πανάγιο Πνεϋμα είναι και ό δικός μας Παράκλητος, άρκεϊ νά έπιζητοϋμε τήν παρηγορία πού προσφέρει. Άρκεϊ νά τό παρακα-λοϋμε λέγοντας «έλθέ και σκήνω-σον έν ήμϊν». Άρκεϊ νά μένουμε και έμεϊς «όμοθυμαδόν επί τό αύ-τό», όπως ζήτησε ό Χριστός από τούς μαθητές του, νά μένουμε μέσα στήν Έκκλησία και ένωμένοι μέ τήν ύπακοή μέ τήν Έκκλησία, ώστε νά έχουμε πάντοτε τή χάρη του και τήν παρηγορία του στις ψυχές μας, για νά μπορούμε νά άντιμετωπί-ζου-με τίς θλίψεις τής παρούσης ζωής, διότι «διά πολλών θλίψεων δεϊ ήμᾶς είσελθεϊν εις τήν βασι-λείαν τών ούρανών», αλλά και τήν άπουσία προσφιλών και σεβαστών μας προσώπων, όπως και του μα-κα-ριστου πνευματικοϋ πατρός τής Άδελφότητος, του π. Άμβροσίου, πού αυτές τίς ήμέρες συμπλη-ρώ-θηκαν πέντε χρόνια από τήν κοί-μη-σή του.

Εϋχόμεθα ό Θεός νά άνα-παύει και εκείνον και τίς ψυχές όλων τών άδελφών, ή εϋχή του νά σᾶς συνο-δεύει και τό Πανάγιο Πνεϋμα νά μᾶς ένισχύει και νά μᾶς παρηγορεϊ πάντοτε.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)